

Arrest

nr. 301 058 van 5 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. D'HAENE
Warandestraat 66
2300 TURNHOUT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 september 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2023 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 11 januari 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 24 maart 2023 een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn feitelijke partner die de Nederlandse nationaliteit bezit.

Op 22 september 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht op 3 oktober 2023. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 24.03.2023 werd ingediend door:

Naam: M. (...)

Voorna(a)m(en): D. (...) R.(...) J. (...)

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (...) 1998

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene diende een aanvraag gezinshereniging in als vermeende feitelijke partner van genaamde W. (...) S. (...) A. (...) ((...)) van de Nederlandse nationaliteit, en dit in toepassing van artikel 47/1 van de wet van 15.12.1980.

Overeenkomstig art. 47/3 §1 dienen de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1° het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

Volgende documenten werden toegevoegd bij de huidige aanvraag gezinshereniging om hun relatie te staven:

- *Verklaring op eer dd 24.03.2023 van betrokkene, stellende dat hij nooit verbonden is geweest door een huwelijk / geregistreerd partnerschap en dat hij ongehuwd is. En te weten dat polygamie strafbaar is in België en dat dit kan bestraft worden met een gevangenisstraf van 5 tot 10 jaar (art. 391 Strafwetboek): dit is een loutere verklaring op eer en vormt geen bewijsstuk op zich van het duurzaam en stabiel karakter van de aangehaalde relatie.*
- *Video van de betrokkene in een babyzaak, met een zwangere vrouw, vermoedelijk de referentiepersoon*
- *Video van de betrokkene in een zwembad met een vrouw, vermoedelijk de referentiepersoon, en twee kinderen*
- *Video van een zwangere buik, vermoedelijk van de referentiepersoon*
- *Video bij de gynaecoloog, betrokkene aanwezig*
- *Video in de auto van een koppel, enkel de handen zijn zichtbaar, dus geen identificatie mogelijk van aanwezigen in dit videofragment*
- *Foto's zonder datumindicatie*
- *2 whatsapp gesprekken zonder datum*
- *Zwangerschapsattest dd 12.01.2023 + attest consultatie*

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Uit de voorgelegde bewijzen kan minstens afgeleid worden dat de betrokkenen elkaar kennen en enige relatie met elkaar onderhouden, echter de toegevoegde bewijzen getuigen niet van een duurzame en stabiele partnerrelatie, zoals bedoeld in artikel 47/1, 1°.

De betrokkene poogt de relatie hoofdzakelijk te staven aan de hand van video's genomen tijdens de periode van de zwangerschap van de referentiepersoon, waarmee hij poogt aan te tonen dat er een gemeenschappelijk kind op komst zou zijn. Ondertussen werd het kind geboren op 26.04.2023. Er werd een aanvraag pré-natale erkenning opgestart door de betrokkene. Echter, op 29.08.2023 verleende het Parket van de procureur des Konings Antwerpen - afdeling Turnhout negatief advies voor de erkenning van de buitenlandse erkenningsakte dd 05.04.2023 inzake D. (...), M. (...) (betrokkene) die het kind van S. (...) W. (...) (referentiepersoon) heeft erkend, met name D. (...), W. (...) (°(...)2023). Van gemeenschappelijke kinderen is dus tot op heden geen sprake. Bovendien betekent een gemeenschappelijk kind nog niet dat betrokkene en referentiepersoon een duurzame partnerrelatie

hebben. Naast de zwangerschapsbewijzen legt de betrokkene enkel een aantal foto's zonder datum voor en 2 whatsappgesprekjes zonder datum, stukken die niet toelaten de duur, intensiteit en stabiele aard van de relatie te evalueren. Met andere woorden, betrokkenen leggen geen overtuigende stukken voor die het duurzaam en stabiel karakter van de partnerrelatie kunnen aantonen, zoals bewijzen die aantonen wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, dat zij gedurende een bepaalde période voor de aankomst van betrokkene in België intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaars familie en vrienden kennen, en hoe de relatie is uitgegroeid tot een duurzame en stabiele partnerrelatie.

Het advies van het parket dd 29.08.2023 stelt op basis van het erkenningsonderzoek het volgende:

Ze kunnen ook geen enkel bericht van hun overzeese communicatie voorleggen. Verder voegen ze enkele ongedateerde foto's van hun twee tezamen toe. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat ze op heden een duurzame relatie met elkaar hebben”.

De betrokkene legde bij zijn huidige aanvraag geen extra stukken voor die het duurzaam en stabiel karakter van de relatie alsnog kunnen aantonen.

Betrokkene toont niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. Het staat betrokkene en kind vrij om zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven en om vanop afstand het contact met de referentiepersoon verder te zetten. Het staat de betrokkene vrij om nadien, eventueel vanuit het buitenland, een nieuwe aanvraag gezinshereniging op te starten. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar zijn/haar adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet. Hij zet zijn eerste middel uiteen als volgt:

“1.- Verzoeker benadrukt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat verzoeker niet zou aantonen dat hij een affectieve en duurzame relatie heeft met mevrouw W. (...).

2.- Verzoeker heeft meer dan voldoende bewijzen voorgelegd van een affectieve en duurzame relatie met mevrouw W. (...):

- video's van de zwangerschap van mevrouw W. (...) (bij de gynaecoloog, in de auto, van haar zwangere buik, ...) waarop verzoeker telkens ook te zien is. Mevrouw W. (...) is op 26 april 2023 bevallen van een dochter D. (...)

- foto's waarop verzoeker samen met mevrouw W. (...) te zien is. In tegenstelling tot wat de DVZ beweert, is op verscheidene foto's wel de datum vermeld.

3.- Met de allerbelangrijkste elementen houdt de DVZ hoegenaamd geen, minstens onvoldoende, rekening:

- verzoeker en mevrouw W. (...) wonen al geruime tijd samen op het adres (...) in Geel. Dat gegeven van samenwonen is niet getoetst en niet in overweging genomen

- verzoeker en mevrouw W. (...) hebben op 5 april 2023 een prénatale erkenning gedaan in de gemeente Breda (stuk 2). Het bestaan van die akte wordt ook vermeld in de bestreden beslissing. De inhoud van die akte kan vanzelfsprekend niet genegeerd worden. Mevrouw W. (...) heeft de Nederlandse nationaliteit en het kind (D. (...) - ° (...) 2023) dat ze samen met verzoeker heeft, zal sowieso de Nederlandse nationaliteit hebben. Het is dan ook bijzonder vreemd te moeten vaststellen dat de Belgische autoriteiten een akte van een buurland tegen beter weten in niet erkennen.

4.- De bestreden beslissing schendt art. 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet door niet aan te nemen dat verzoeker een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft met mevrouw W. (...)."

3.2 In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet. Hij zet zijn middel uiteen als volgt:

"1.- Verzoeker benadrukt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt genoteerd dat hij het duurzame karakter van de relatie niet zou aantonen. Nochtans kan dat met elk passend middel worden bewezen en waren/zijn de voorgelegde bewijzen meer dan voldoende.

2.- Verzoeker toont ten overvloede aan dat hij en mevrouw W. (...) een duurzame en affectieve relatie hebben.

3.- De bestreden beslissing schendt art. 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet, door de bewijzen te negeren of als onvoldoende te beschouwen."

3.3 In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3.2, b van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de Burgerschapsrichtlijn). Ter adstruering van zijn derde middel, zet verzoeker het volgende uiteen:

"1. Volgens het vermelde artikel is de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft een begunstigde van de Richtlijn

2. Het enige critérium volgens de vermelde Richtlijn is duurzaam partnerschap. Dat wordt ook zo vermeld in de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad. Op blz. 4 van die Mededeling wordt zonder omwegen bepaald:

"Partners met wie de EU-burger een deugdelijk bewezen feitelijke duurzame relatie heeft vallen onder artikel 3, lid 2 onder b). Personen die op grond van een duurzaam partnerschap aanspraak kunnen maken op de uit richtlijn voortvloeiende rechten, kan worden gevraagd bewijsstukken over te leggen waaruit blijkt dat zij partners van een EU-burger zijn en dat het partnerschap duurzaam is. Het bewijs kan geleverd worden met elk passend middel.

Het vereiste van duurzaamheid van de relatie moet worden beoordeeld tegen de achtergrond van het doel van de richtlijn om de eenheid van het gezin in een verruimde betekenis te handhaven. "

3.- Met dat artikel 3 van de vermelde richtlijn is overduidelijk geen rekening gehouden en de interpretatie van het duurzaam partnerschap wordt onredelijk, minstens veel te strikt, maar bovendien en vooral in strijd met de Richtlijn toegepast. De Richtlijn en specifiek art. 3 van de vermelde Richtlijn is geschonden."

3.4 In een vierde middel, gericht tegen de bevelscomponent, voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Hij zet zijn middel uiteen als volgt:

“1.- Verzoeker benadrukt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat er geen schending is van artikel 8 E.V.R.M., omdat verzoeker niet zou aantonen dat de relatie met de mevrouw W. (...) voldoende duurzaam is en ze geen gemeenschappelijk kind hebben.

2.- Aan de hand van de overgemaakt bewijzen wordt meer dan voldoende bewezen dat verzoeker samenwonen, elkaar al lang en voldoende kennen, gezamenlijke beslissingen hebben genomen in hun relatie en vooral wel samen een kind (dochter D. (...) ° (...) 2023) hebben.

3.- De DVZ schendt art. 8 E.V.R.M. door geen rekening te houden met de bijgebrachte bewijzen die de affectieve en duurzame relatie en het hebben van een gemeenschappelijk kind aantonen.

Daardoor schendt de DVZ het recht op een ongestoord familie-en gezinsleven.”

3.5 In een vijfde middel, eveneens gericht tegen de bevelscomponent, voert verzoeker de schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet aan. Hij zet zijn middel uiteen als volgt:

“1.- Verzoeker stelt vast dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met het hoger belang van het gemeenschappelijk kind en met het gezins-en familieleven. Op geen enkele manier toont de DVZ aan dat verzoeker en mevrouw W. (...) niet zouden samenwonen en geen gemeenschappelijk kind zouden hebben.

2 .- De DVZ schendt art 74/13 Vreemdelingen. door geen rekening te houden met de bijgebrachte bewijzen die het samenwonen van verzoeker en mevrouw W. (...), de affectieve en duurzame relatie en het hebben van een gemeenschappelijk kind aantonen.”

3.6 Gelet op hun onderlinge verknochtheid, worden de middelen samen behandeld.

Waar verzoeker een inhoudelijke kritiek uiteenzet ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;”

Artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet, waarvan verzoeker eveneens de schending aanvoert, bepaalt als volgt:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.”

Uit de bovenstaande bepalingen komt duidelijk naar voor dat de derdelander, om in aanmerking te komen voor een verblijf van meer dan drie maanden als partner van een Unieburger die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, dient aan te tonen dat hij een duurzame relatie heeft met de partner bij wie hij zich wil voegen of die hij begeleidt. Het is duidelijk dat de bewijslast ter zake bij de aanvrager berust. Hij mag het duurzaam karakter van de relatie bewijzen met elk passend middel. Bij het onderzoek naar het duurzaam karakter van de relatie moet de gemachtigde rekening houden met de intensiteit, de duur, en de stabiele aard van de banden tussen de partners. Het komt dan ook aan de gemachtigde toe om na te gaan of de derdelander gegevens naar voor brengt waaruit kan blijken dat er sprake is van voldoende intense en stabiele banden tussen hem en zijn partner die ook reeds enige tijd bestaan derwijze dat een *“deugdelijk bewezen duurzame relatie”* in de zin van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet voorligt. Het moet zodoende wel degelijk gaan om een effectieve feitelijke relatie.

In casu dient te worden vastgesteld dat de gemachtigde in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker onvoldoende bewees een duurzame relatie te hebben met de referentiepersoon. Hij motiveert dat verzoeker inderdaad een aanvraag inzake prenatale erkenning van het kind D. heeft ingediend, alsook de erkenning van de Nederlandse erkenningsakte van 5 april 2023 heeft gevraagd. Het parket verleende hiervoor echter een negatief advies waardoor er op het moment van het nemen van de bestreden beslissing nog geen sprake is van gemeenschappelijke kinderen. Daarnaast motiveert verweerder dat er naast de zwangerschapsbewijzen enkel een aantal ongedateerde foto's en WhatsAppgesprekken worden voorgelegd. Deze stukken laten niet toe de duur, intensiteit en stabiele aard van de partnerrelatie te evalueren. Verzoeker legt verder geen stukken voor die het duurzaam en stabiel karakter van de partnerrelatie aantonen, zoals bijvoorbeeld bewijzen die aantonen wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, dat zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van verzoeker in België intensief en regelmatig contact hadden, dat zij elkaars familie en vrienden kennen of hoe de relatie is uitgegroeid tot een duurzame en stabiele partnerrelatie. Verweerder verwijst hiervoor eveneens naar het negatief advies van het parket van 29 augustus 2023, waarin wordt gesteld dat *“Betrokkenen slagen er niet in om aan te tonen dat ze al sinds 2016 een duurzame relatie met elkaar hebben. Ze tonen wel enkele gedateerde filmpjes en foto's van 2016 waaruit blijkt dat ze toen wel een relatie hebben gehad. Het wordt evenwel niet aangetoond dat deze relatie effectief de hele periode tussen 2016 en 2022 heeft stand gehouden”*.

Verzoeker is het oneens met deze beoordeling. Hij verwijst naar de bewijzen die hij reeds bij zijn aanvraag heeft voorgelegd en is van oordeel dat deze een affectieve en duurzame relatie met de referentiepersoon bewijzen. Hij stelt dat, in tegenstelling tot hetgeen in de bestreden beslissing is gemotiveerd, de voorgelegde foto's wel gedateerd zijn. Hij wijst op hun samenwonen en de prenatale erkenning door verzoeker van het kind D. in Nederland op 5 april 2023.

Waar verzoeker in principe slechts verwijst naar de reeds beoordeelde documenten, merkt de Raad op dat het enkele feit dat hij een andere mening is toegedaan dan verweerder, geen afbreuk doet aan de bestreden beslissing. In wezen geeft verzoeker hiermee louter een eigen versie van of verklaring voor de feiten weer, zodat hij in wezen zijn beoordeling in de plaats stelt van de beoordeling gedaan door verweerder. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt de Raad uit tot een opportuiniteitsonderzoek, hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort. Zelfs indien moet worden aangenomen dat de voorgelegde foto's wel gedateerd zouden zijn, hetgeen niet blijkt uit het administratief dossier, moet alsnog worden vastgesteld dat dit enkele feit op zich onvoldoende is om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing over te gaan. Immers uit verzoeker hiermee slechts kritiek ten aanzien van een overtollig motief van de bestreden beslissing.

Wat de prenatale erkenning van het kind D. in Nederland betreft, kan de Raad enkel vaststellen dat de erkenning van deze akte in België werd geweigerd als gevolg van het negatief advies van het parket van 29 augustus 2023. De erkenning van het kind in Nederland heeft vooralsnog geen uitwerking in België. Verzoeker kan zich hierop niet baseren om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te vorderen.

Verzoeker toont niet aan dat verweerder met het nemen van de bestreden beslissing de artikelen 47/1, 1° en 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden. Een schending van artikel 3.2, b van de Burgerschapsrichtlijn kan daarom evenmin worden aangenomen.

Verder voert verzoeker ook de schending aan van artikel 8 van het EVRM en van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt de hogere rechtsnormen, zoals de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 5 van de richtlijn

2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven en dient richtlijnconform te worden toegepast.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing. De Raad kijkt in eerste instantie na of verzoeker een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het bestaan van een gezinsleven tussen verzoeker en de referentiepersoon niet wordt aanvaard. Verweerder acht het duurzaam en stabiel karakter van de partnerrelatie niet bewezen. Verzoeker brengt hier slechts tegenin dat *“aan de hand van de overgemaakte bewijzen meer dan voldoende [wordt] bewezen dat verzoeker samenwonen, elkaar al lang en voldoende kennen, gezamenlijke beslissingen hebben genomen in hun relatie en vooral wel samen een kind (...) hebben”*. Er kan dienstig worden verwezen naar de bovenstaande bespreking, waaruit reeds is gebleken dat het bestaan van een duurzame en affectieve partnerrelatie niet voldoende is aangetoond. Met de loutere verwijzing naar de reeds voorgelegde stukken, slaagt verzoeker er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker slaagt er met zijn summier betoog niet in aan te tonen dat er op het moment van de bestreden beslissing sprake was van een wettelijk en oprecht beleefd en duurzaam gezinsleven. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat op het moment van de bestreden beslissing een onder artikel 8 van het EVRM beschermenswaardig gezinsleven aanwezig was waarmee de gemachtigde rekening moest houden. Dezelfde redenering kan naar analogie worden toegepast voor wat betreft de aangevoerde schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 8 van het EVRM, noch van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond.

De middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN